

opusdei.org

"S velikom obitelji nikada nećemo biti sami"

Daniel Plazek inženjer je prodaje iz Pittsburga, PA. On i njegova supruga Luisa imaju 7 djece, od kojih je jedno, Kathryn, numerarija u Opusu Dei. Daniel dijeli svoj pogled na brak, očinstvo, a nudi i nekoliko praktičnih savjeta za mlade roditelje.

17.09.2019.

Recite nam nešto o sebi i svojoj obitelji.

Rođen sam i odrastao u Pittsburghu, PA. Ja sam srednji od sedmero djece. Odgajali su me roditelji u Crkvi i živjeli smo jednostavnim životom ... naš veliki godišnji odmor bio je posjetiti baku i djeda u Milwaukeeju.

To se činilo egzotičnim i dalekim putem! Po Božjoj providnosti upoznao sam Luisu, svoju suprugu (iz desetoročlane obitelji), dok sam studirao na Sveučilištu u Pittsburghu. Diplomirala je na području elektrotehnike i nedostajalo joj je godinu ili dvije da završi kad smo se vjenčali. Donijela je hrabru odluku da ostavi svoj studij iza sebe i stekne doktorat kako bi bila mama na puno radno vrijeme. Sretno smo u braku 31 godinu i imamo sedmero djece u dobi od 12 do 27 godina (tri divne kćeri i četiri talentirana sina). Istinski smo blagoslovljeni što je

Luisa mogla ostati kod kuće i odgajati djecu. Svakodnevno svjedočim plodovima njezina rada u rastu naše djece.

Čime se profesionalno bavite i kako to kombinirate s činjenicom da ste tata?

Posljednjih 16 godina bio sam inženjer prodaje u tvrtki koja dizajnira i proizvodi opremu za testiranje i simulaciju za zrakoplovnu i drugu industriju. Ovaj je posao zahtijevao da puno putujem i često budem daleko od svoje obitelji. Ovo je bilo teško. Međutim, osjećam se pouzdano da je Božje zvanje za mene da budem roditelj i zaštitnik svoje obitelji. Potcrtano: moj brak i iskustvo oca ojačali su me i učinili boljim u onome što radim u svom poslu. Znam previše ljudi koji se definiraju svojom „karijerom“. I ja sam nekada to radio. Sada me

određuje moje pravo zvanje muža i oca ... a imam i posao.

Papa Franjo od nas traži da sada puno molimo za obitelj. Što mislite koji je najveći izazov s kojim se obitelj danas suočava?

Mi smo u svijetu, ali smo pozvani da ne budemo od svijeta. Ne volimo uvijek razmišljati o tome kako je Sotona aktivan u svijetu i uživa u našim grijesima i neuspjesima. Nema mu većeg zadovoljstva nego odvlačiti svete muškarce i žene, mlade i stare, daleko od našeg Gospodina. Možete ga vidjeti na TV-u, u filmovima, na ulicama, u tračevima na poslu pa čak i u dječjim knjigama. Moramo biti budni! U pravu je Sveti Otac!

Moramo se moliti da dobre svete obitelji budu zaštićene, da rastu u vjeri, nadi i milosrđu, da i dalje budu temeljni građevni blok društva i da svijetu pokažemo radosti obiteljskih blagoslova.

Obitelj sa sedmero djece danas je znatno iznad nacionalnog prosjeka. Je li teško biti otac sedmeroj djeci? Jesu li vaša djeca sretna?

Čuo sam da je za održavanje populacije potrebno oko 2.3 djece po obitelji. U zapadnom svijetu većina zemalja ne zadovoljava te kriterije pa je s praktičnog stajališta potrebno imati djecu. Što je još važnije, živjeti svoj brak u suradnji s prirodnim zakonom, a ne protiv toga, donosi mnogo blagoslova uključujući djecu. I kakav su blagoslov! Da, postoje izazovi. To je naporan posao, može biti naporan i košta novca za hranjenje, odijevanje, kuću i školu. Ali s Bogom su sve stvari moguće. Posvećenost braku, ljubav žene i majke i imanje dobrog Gospodina uza se... sedam se i ne čini tako puno.

Mislim da moja djeca shvaćaju prednosti proizašle iz velike obitelji i

kako imaju koristi i uživaju s braćom i sestrama (dobro, većinu vremena). Iako ih je više od roditelja, nikad nisu bili u nedostatku pažnje, podrške ili pomoći. Bili smo i uvijek jesmo zahvalni na mogućnosti njegovanja i ljubljenja svoje djece (čak i kao odrasli).

S velikom obitelji nikad nećemo biti napušteni. Nikad nećemo patiti sami. Nikada nećemo biti bez jedne ili druge podrške... i nikada nećemo zaboraviti koliko nas Bog istinski voli kad vidimo da se Njegova Ljubav otkriva u ljubavi koja pronalazimo u svojoj obitelji.

Kako vidite svoju ulogu oca svojoj djeci?

Tijekom godina postojala su vremena kada sam se osjećao više kao vozač svoje djece nego kao otac. Vratio bih se kući iz grada i proveo večeri i vikende vozeći svoju djecu amo tamo. Ali sa sadašnjeg gledišta, vidim

da su naši mali automobilski razgovori tijekom vožnje do i od nogometa, lacrossea, hokeja na terenu, košarke, igranja itd. bili sve prilike da podučavam, volim, razumijem i pomažem svojoj djeci.

Najviše se molim da pružim primjer svojoj djeci kako svi trebamo živjeti Evandjelje, podržati i voljeti Katoličku crkvu i živjeti u poslušnosti Božjem naumu za nas. Budući da sam nesavršen, oslanjam se na milost Duha Svetoga i ljubeznu podršku i strpljenje svoje žene da mi pomognu u težnji da budem bolji otac i muž.

Vaše dvije najstarije kćeri sada više nisu kod kuće: Erin se nedavno udala, dok je Kathryn otkrila poziv u duhu Opusa Dei, koji želi širiti iddeju posvećivanja u vlastitom radu, i živi u inozemstvu. Kako su te promjene utjecale na vašu obitelj?

Kathrynin poziv na Opus Dei nije ništa drugo nego veliki blagoslov za nju i našu obitelj. Oduvijek sam je poznavao kao bistru, kreativnu i voljenu osobu. No njezin se život kao numerarije očituje u potpunoj radosti i predanju svome pozivu. Kao što volim reći: „Kad odrastem, želim biti poput svoje kćeri!“ Ljubav koju Bog ima prema Djelu možemo vidjeti svaki put kad razgovaramo, čitamo njezina pisma, komuniciramo preko Skype-a ili u posebnim prilikama kada je posjećujemo. Kao roditelji, vidjeti svoju djecu kako odrastaju tako sretna, ispunjena, radosna i tako predana svojoj vjeri ... nije li to ishod za koji se nadamo, radimo i molimo?

Moja druga kćer Erin udala se za dobrog mladića prošlog svibnja. Ne bih mogao biti sretniji zbog njih. Stvarno je vjenčanje bilo posebno. Bila je to prekretnica - ne samo za našu najužu obitelj već i za obje naše proširene obitelji jer je ovo bio prvi

brak u ovoj generaciji. Bio je to veliki obiteljski događaj. Moja najveća briga nije bila u tome koliko će to koštati niti gdje će biti prijem ili druga logistika. Bio sam zabrinut hoću li plakati kao dijete dok je budem vodio do oltara. Uspio sam se suzdržati od toga.

Jednostavna poruka: Vjenčanje je samo za dan, brak za cijeli život.

Luisa i ja smo blagoslovljeni što žive u istoj ulici kao i mi i tako na vrlo svakodnevan način nastavljamo gledati kako kći i novi zet rastu u novom obiteljskom životu. Molimo se za njih i vjerujemo da će njihov zajednički život biti ispunjen sa toliko blagoslova koliko smo Luisa i ja imali kao muž i žena i roditelji.

Nakon gotovo 30 godina iskustva kakav savjet možete ponuditi mladim roditeljima?

Nakon 30 godina blagoslovljenog braka, i dalje radim pogreške i učim od njih. Ali u širokoj slici nudim sljedeće savjete:

1) Držite Boga kao središte svog života; u vašem braku, obitelji i svakodnevnom poslu.

2) Dao ti je Crkvu: koristi je, sudjeluj u njoj, imaj koristi od nje.

3) Prigrlite sakramente. Sve milosti koje proizlaze iz njih učvršćuju vas.

4) Molite se zajedno kao obitelj. (Čak je i mali blagoslov na putu kroz vrata užurbanog dana dobra i korisna stvar.)

5) Svakog dana živite svoje bračne zavjete; ljubiti i njegovati jedni druge. Nije uvijek lako i zabavno. Doći će vrijeme kada vas ozlijedi ili povrijedi onaj koga volite. Kad se to dogodi, pogledajte #1, 2, 3 i 4.

6) Učite o svojoj vjeri, čitajte o životima svetaca i podučavajte je svojoj djeci kod kuće i u katoličkoj školi ako je moguće. Pitaju: Kako nahraniti milijun izgladnjele djece? ... Dijete po dijete. Kako obratiti svijet? ... Obitelj po obitelj... i započeti kod kuće.

7) Sve nevolje, kušnje i nevolje koje će ovaj svijet bacati na vas mogu se nositi Njegovim djelovanjem u vašem životu.

8) Konačno, s praktične strane, čak i više od toga da ne živite iznad svojih mogućnosti, živite ISPOD njih. Iznenadili biste se bez koliko toga možete i koliko ćete biti blagoslovljeni ne samo time što ćete imati malo više u banci nego i time što imate mogućnost biti više darežljivi i dobrotvorni.

Koji Vam je najdraži dio očinstva?

Nisam siguran da mogu reći da imam omiljeni dio očinstva. Skupio sam toliko iskustava i uspomena kako moja djeca rastu: držati svoje novorođenče, zaspiti dok čitam priče o spavanju, svi rođendani koje je mama čarobno organizirala, krštenja, jednostavne obiteljske šetnje šumom, uživanje u zajedničkoj večeri, histerično smijanje tijekom igranja društvenih igara, prve svete pričesti, prvi dan škole, vožnja na sanjkama, podučavati ih kako voziti, trenirati njihove timove pa čak i izletiti u hitnu pomoć. Iako je svako dijete jedinstven blagoslov, ponekad mi se čini kao da imam jednu veliku dječju memoriju u kojoj se sva sjećanja različite djece stapaju u jedno sveukupno obiteljsko sjećanje.

Valjda je ukupnost očinstva najbolji dio. Pomaže mi biti bolji sluga, bolji muž, bolji kršćanin, bolja osoba.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/s-velikom-obitelji-nikada-
necemo-biti-sami/](https://opusdei.org/hr-hr/article/s-velikom-obitelji-nikada-necemo-biti-sami/) (1.04.2026.)